

גמ"ר 3532/10/21 - מדינת ישראל פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד ד' ד'

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)
גמ"ר 3532-10-21 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ'
ד'

בפני	כבוד השופטת צפורה משה
בעניין:	המאשימה:
	נגד
הנאשם:	ד' ד'
	ע"י ב"כ עוה"ד נוריאלי,
	מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

(ההדגשות כאן ולאורך גזר הדין שלי - צ.מ.)

פקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961, תקרא להלן: "פק' התעבורה".

חוק העונשין, התשל"ז - 1977 ייקרא להלן: "חוק העונשין".

רקע:

הנאשם הודה והורשע ביום 14.2.2022 במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בגרימת מוות בנהיגה רשלנית, בעבירות לפי סעיף 64 ביחד עם סעיף 40 לפקודת התעבורה, עת פגע בהולכת רגל כבת 90, ברחוב קריית בתל אביב, אשר חצתה את הכביש במעבר חצייה, תוך שהיא נתמכת בהליכון.

הנאשם, כבן 65, גרוש ואב לשני ילדים בגירים, מתגורר בתל אביב, עלה לארץ מצרפת בגיל 11.

לאחר כשנתיים, הגר עם משפחתו לקנדה ושב ארצה בשנת 2007.

עבד כנהג מונית ובמכירת רכבי יוקרה.

בשל מצבו הרפואי, בין היתר על רקע חבלת גוף, נקבעו לו 70% אחוזי נכות רפואית וכן 100% אחוזי נכות תפקודית, אינו עובד מזה כשבע שנים.

כיום, מטופל בקנאביס רפואי על רקע חבלת הגוף.

כתב האישום המתוקן :

על פי הנטען בכתב האישום המתוקן, עולה, כי בתאריך 3.6.2021, בשעה 18:25 או בסמוך לכך, נהג הנאשם רכב פרטי מסוג MG מ.ר. 287-84-601 (להלן - "הרכב"), ברחוב קריית בתל אביב (להלן: "הכביש"), מכיוון מזרח למערב, בואכה לצומת הרחובות קריית ורחוב בועז (להלן: "הצומת").

הכביש בו נהג הנאשם הוא חד סטרי, ובו נתיב נסיעה אחד בלבד (לכיוון מערב) כאשר משני צידיו חונים כלי רכב.

על הכביש בכיוון נסיעתו של הנאשם, מעבר חצייה להולכי רגל (לא מרומזר), המסומן היטב על הכביש (להלן: "מעבר החצייה").

אותה העת היו תנאי הדרך כדלקמן:

מזג אוויר נאה, אור יום, ראות טובה.

דרך עירונית בה המהירות המותרת היא עד 50 קמ"ש בלבד.

כביש אספלט תקין ויבש, מקדם חיכוך ע"פ ניסוי וריקום 0.5.

שדה ראייה פתוח לפניו ממוקם מושבו של הנאשם ברכב, לעבר מעבר החצייה משני צדדיו, ללא הפרעה.

עם הגיעו של הנאשם אל מעבר החצייה, בכביש אשר לפניו, לא האט את מהירות נסיעתו, והמשיך בנסיעה רציפה בכביש, לקראת פנייתו בצומת, אל רחוב בועז.

אותה העת הגיעה אל הכביש, הגב' **גסיה קפיטנובסקי ז"ל**, (ילידת 1930),

(להלן: "המנוחה") והחלה לחצות את הכביש במעבר החצייה, בכיוון נתיב נסיעתו של הנאשם, כשהיא נעזרת בהליכון.

הנאשם לא שם לב לדרך אשר לפניו, ופגע במנוחה עם חזית הרכב, בעודה חוצה את הכביש במעבר החצייה.

כתוצאה מהפגיעה כמתואר, נפלה המנוחה על אספלט הכביש (להלן: "תאונת הדרכים").

ניידת מד"א אשר הוזעקה אל זירת התאונה פינתה את המנוחה לחדר המיון במרכז הרפואי "איכילוב" בתל אביב,

כשהיא סובלת מחבלת ראש אחורית קשה ושבר באגן.

זמן קצר לאחר אשפוז התדרדר מצבה של המנוחה ובשעה 20:08 לערך, נפטרה מפציעתה אשר נגרמה לה בעטייה של תאונת הדרכים.

תאונת הדרכים ומותה של המנוחה נגרמו כתוצאה מנהיגות הרשלנית של הנאשם כמפורט להלן:

א. הנאשם נהג ברכב בקלות ראש, ברשלנות, ובחוסר תשומת לב לחיי אדם.

ב. **הנאשם לא התאים את אופן נהיגתו לתנאי הדרך, לציבור המשתמשים בדרך ונהג ברכב באופן אשר סיכן את כלל משתמשי הדרך.**

ג. **הנאשם לא הביט לעבר מעבר החצייה ותחומו אשר בכיוון נסיעתו, ולא הבחין במנוחה אשר חצתה את הכביש במעבר החצייה, על אף שדה ראייה פתוח לפניו אשר היה בפניו לעבר מעבר החצייה, ללא כל מגבלה.**

ד. **הנאשם נהג ברכב מבלי לנקוט באמצעים הדרושים, כדי למנוע סיכון או פגיעה במנוחה: לא האט את מהירות נסיעתו לפני מעבר החצייה, לא נתן למנוחה, הולכת הרגל, זכות קדימה במעבר החצייה, לא בלם את הרכב בזמן שיכול היה להבחין במנוחה ולא אפשר למנוחה להשלים את חציית הכביש במעבר החצייה בבטחה.**

הוראות החיקוק בהן הורשע הנאשם קובעות מתחמי הענישה בגרימת מוות ברשלנות כדלקמן:

סעיף 64 לפקודת התעבורה קובע :

"העובר עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 תוך כדי שימוש ברכב, דינו - **מאסר שלוש שנים ולא פחות מששה חודשים או מאסר וקנס...אולם רשאי בית המשפט, אם ראה שהנסיבות מצדיקות זאת, שלא לפסוק מאסר מינימום כאמור מטעמים שיפרש בפסק הדין**".

ובאשר לרכיב הפסילה בפועל של רישיון הנהיגה - קובע סעיף 40 לפקודת התעבורה:

"הורשע אדם על עבירה כאמור הסעיף 64, או לפי סעיף 64א' דינו -

בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלוש שנים, אולם רשאי בית המשפט בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר".

הסדר הטיעון, הודאת הנאשם והכרעת הדין:

(ראה פרוטוקול הדיון מיום 14.2.2022 החל מש' 5 ואילך).

בדיון שהתקיים ביום 14.2.2022 הודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן כאמור לעיל, במסגרת הסדר טיעון.

כתב האישום המתוקן, בצירוף הסדר הטיעון בחתימת הצדדים והנאשם, הוגשו וסומנו בהתאמה במ/1 ו - במ/2 .

מהלך הדיון וההליך תורגמו לנאשם לשפה הצרפתית, היא שפת האם של הנאשם.

במסגרת ההסדר, הסכימו הצדדים כי הנאשם יודה ויורשע בכתב אישום המתוקן, זאת נוכח כשלים ראייתיים ונסיבות האישיות.

לעניין העונש, הוסכם בין הצדדים, כי יעתרו במשותף **להסדר מסגרת באשר לרכיב המאסר בפועל**, כך שהמאשימה תהיה רשאית לעתור למאסר בפועל **שלא יעלה על 12 חודשים**, ואילו ההגנה תהיה רשאית לעתור למאסר **בפועל שלא יפחת מ-9 חודשים**, אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות.

הוסכם והובהר לנאשם, כי אין בחוות דעת הממונה על עבודות השירות כדי לחייב את המאשימה בעמדתה לעונש, וכי אין בשליחת הנאשם לממונה על עבודות השירות, כדי ליצור ציפייה לעניין העונש אשר יגזר עליו.

כמו כן, הסכימו הצדדים כי יעתרו במשותף לרכיבי ענישה נוספים, בדמות פסילה בפועל, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ופיצוי למשפחת המנוחה, לשיקול דעת בית המשפט, וככל ובית המשפט יפסוק פיצוי למשפחת המנוחה, המאשימה לא תעתור להשתתף קנס כספי.

הנאשם אישר פרטי ההסדר, הצהיר כי הוא מוכן לבצע עבודות שירות, היה וזה העונש אשר יגזר עליו.

עוד הצהיר הנאשם כי הוא מודע לכך, שאין בשליחתו לממונה על עבודות השירות כדי ליצור ציפייה לעניין העונש אשר יגזר עליו, וכי ככל ולא יבצע עבודות שירות, הוא צפוי לעונש מאסר בפועל אשר ירוצה מאחורי סורג וברית.

הסניגור המלומד עתר לשליחתו של הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו.

הובהר לנאשם גם בעניין זה, כי אין בשליחתו לשירות המבחן כדי ליצור ציפייה לעניין העונש אשר יגזר עליו.

ב"כ המאשימה המלומד, מסר לפרוטוקול, כי משפחת המנוחה, התנגדה להסדר הטיעון וכי עמדתם נלקחה בחשבון עת שקלו את הסדר הטיעון.

עוד מסר, כי תוגש בהמשך לתיק בית המשפט, הצהרת נפגעי עבירה.

יצוין כי עוד בהמשך הדיון באותו יום, מסרו לפרוטוקול דבריהם, ילדיה של המנוחה, כפי שיפורט בהמשך.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש:

מועד הטיעונים לעונש נדחה תחילה ליום 14.6.22, זאת, לצורך קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות ותסקיר שירות המבחן.

ביום 29.5.22 התקבל תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם.

בתסקירו התייחס שירות המבחן, לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לגילו ומצבו הרפואי, אשר בעטיים, יתקשה הנאשם לעמוד בענישה בדמות מאסר בפועל בשל תנאי הכליאה וכיו"ב.

ברקע למצבו הרפואי, תאונת דרכים קשה, אותה עבר לפני כ- 30 שנה ואירוע מוחי לפני מספר שנים.

משכך, המליץ שירות המבחן, כי הנאשם ירצה עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

לבקשת הממונה על עבודות השירות, נדחה מועד הטיעונים לעונש ליום 17.7.22, זאת מאחר והנאשם לא צירף אישורים רפואיים.

ביום 14.7.22 התקבלה חוות הדעת הראשונה מטעם הממונה על עבודות השירות.

הממונה על עבודות השירות פירט בחוות דעתו נסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבו הרפואי ומצא כי נוכח מצבו הרפואי של הנאשם, הוא אינו מתאים לביצוע עבודות שירות, באשר הוא סובל מנכות רפואית וכי בעברו הרחוק נפגע בתאונת דרכים.

לאור האמור, ביקש הסניגור המלומד, להפנות את הנאשם בשנית לממונה על עבודות השירות, לצורך בחינה משלימה.

הנאשם אף הוא, עתר לכך כי תינתן לו הזדמנות לריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות בעבודה המתאימה

למצבו הרפואי, תוך שהוא מציין כי הינו סובל מנכות רפואית בשיעור של 70% ונכות תפקודית 100% .

המאשימה התנגדה לכך, וטענה כי נוכח ממצאי חוות הדעת שהוגשה על ידי הממונה, היודע היטב את עבודתו, אין מקום לבחינה נוספת, ואף הוסיפה, כי עמדתה נותרה בעינה, לענישה של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, וכי אין מקום, בנסיבות תיק זה, לריצוי עונש המאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

על אף עמדת המאשימה, ועל מנת שבפני בית המשפט תהיה מונחת התמונה המלאה, ולמען הסר ספק, מצאתי לנכון להיעתר לבקשת ההגנה.

משכך, נדחה מועד הטיעונים לעונש ליום 30.10.22 .

ביום 25.10.22 , התקבלה לתיק בית המשפט, חוות דעתו השנייה של הממונה על עבודות השירות.

בחוות הדעת השנייה, ציין הממונה על עבודות השירות כי מחד הנאשם מתאים לביצוע עבודות השירות, בהתחשב בהשמה ההולמת את מצבו הרפואי, במידה ואכן זה העונש אשר ייגזר עליו.

ואולם, מנגד, **ציין וסייג בחוות דעתו,** כי לאור מצבו הרפואי של הנאשם, **ישנו צפי כי הנאשם עלול לגלות קשיים** בביצוע עבודות השירות ובית המשפט מתבקש לקחת זאת בחשבון, במכלול שיקוליו..

ביום 30.10.22, הוגשו ונשמעו ראיות וטיעוני הצדדים לעונש.

כמו כן, כל צד הגיש פסיקה התומכת בטיעונו: **ת/3** מטעם המאשימה, **נ/1** מטעם ההגנה.

ראיות וטיעוני המאשימה לעונש:

מפנה לעמ' 10-13 לפרוטוקול.

במסגרת טיעוניה לעונש, הגישה המאשימה את הראיות הבאות:

הצהרת נפגעת העבירה, בתה של המנוחה - סומן ת/1

בתצהירה פירטה את הכאב, הצער, האובדן והסבל שנגרמו לה ולאחיה, כתוצאה ממות אמם המנוחה והשפעת מות אמם על חייהם.

גיליון הרשעות תעבורתי של הנאשם - סומן ת/2

בני משפחת המנוחה העידו בפניי כאמור לעיל, עוד ביום 14.2.22 כדלקמן:

מר אניקולאייסקי גנאדי, בנה של המנוחה:

המנוחה הייתה ניצולת שואה, בהיותה בת 11 נאלצה לברוח מאימת הנאצים.

הגיעה לגילה המופלג, בת 90, עם בריאות תקינה והייתה מאד פעילה.

נהגה לטפל בחתולים, ונהרגה כאשר הלכה להביא לחתולים את מזונם.

לדעתו, העונש כפי שהוסכם בהסדר הטיעון אינו הולם.

לדבריו, אימו יכולה הייתה לחיות עוד שנים ארוכות. הייתה בריאה לחלוטין והיא לא הייתה צריכה למות.

הוא מבין כי המעשה לא נעשה בזדון, אך מי "שלקח חיים" לא יכול לרצות את עונשו בעבודות שירות או מאסר קצר טווח.

גב' חרוסטלב נינל, בתה של המנוחה:

לאחרונה טפלה באימה המנוחה, על אף גילה המופלג, לא היו לה כל תלונות על מצבה הבריאותי.

הייתה עצמאית בתפקודה, בישלה, ניקתה את הבית, התקלחה והתלבשה בכוחות עצמה.

המנוחה הייתה מאד פעילה ואהודה בקרב מכריה ושכניה.

בזמן התאונה, סידרה לאמה המנוחה, את ארון הבגדים, ולא הספיקה להגיע בזמן לבית החולים למרבה הצער.

לטענתה, מדובר בכביש צר, מול הכניסה לבית, בכניסה לרחוב שמעט מתעקל ואין זה הגיוני לנסוע שם במהירות גבוהה ולהרוג אדם.

אמה המנוחה נפגעה קשות ונותחה עם פתח בראשה, שברים בכל חלקי גופה.

היא מתקשה להבין איך אפשר היה שלא להבחין באמה המנוחה שחצתה עם הליכון ואיך אפשר להאיץ מהירות במקום שכזה.

טיעוני המאשימה:

ביום 14.2.2022 הודה הנאשם והורשע בגרם מות ברשלנות, במסגרת הסדר הטיעון בכתב

האישום המתוקן.

המסגרת העובדתית נקבעה, בכתב האישום המתוקן ובעובדות המפורטות בו, בהם הודה

הנאשם כאמור לעיל.

מדובר באירוע תאונתי שאירע ביום 3.6.21 שעה 18:25 עת נהג הנאשם את רכבו הפרטי,

ברחוב קריית בתל אביב, כל תנאי הדרך היו תקינים.

מדובר היה, באור יום ובראות טובה, כיאה לשעה זו בחודש יוני.

באותה עת, הגיעה המנוחה כבת 91, אשר נעזרה בהליכון, אל מעבר החצייה, אשר הינו קודש

הקודשים להולכי הרגל, מקום אשר אמור להיות הבטוח ביותר לחציית הכביש.

על אף האמור לעיל, והעובדה כי מדובר בהולכת רגל אשר נשענה על הליכון וניתן היה ביתר

קלות לזהותה, הנאשם המשיך בנסיעה רצופה ופגע במנוחה עם חזית הרכב.

המנוחה נפטרה עוד באותו היום, זמן קצר לאחר מכן.

הערכים המוגנים:

הערכים המוגנים אשר נפגעו, כתוצאה מהעבירה אותה ביצע הנאשם הינם שמירה על קדושת החיים וביטחונם של המשתמשים בדרך.

הפגיעה בחיי אדם קשה מנשוא, וניתן להיווכח בכך באמור בתצהיר נפגעת העבירה, בתה של

המנוחה ובדברי ילדי המנוחה, אשר העידו ביום 14.2.2022.

בתי המשפט עמדו לא אחת, על החומרה הרבה הכרוכה בעבירות תעבורה, בפרט על אלה המעמידות בסיכון את

משמשי הדרך, כך שתוצאה עגומה של פגיעה בחיי אדם צפויה.

הפנתה לדברי כב' השו' הנדל בע"פ 6755/09 ארז אלמוג נ' מ"י, במסגרתו קבע שלושה כללים,

מנחים בקביעת עונש הראוי בגרימת מוות ברשלנות:

הכלל הראשון ולפיו, ככלל בעבירות אלה יש להשית **עונש של מאסר בפועל**, וזאת בשם קדושת החיים.

הכלל השני ולפיו, נסיבותיו האישיות של הנאשם לא תהוונה שיקול.

התנאי השלישי ולפיו, אמת המידה לקביעת העונש תהא רמת הרשלנות.

הפנתה לרע"פ 2996/13, נייאזוב נ' מ"י, כאשר גם בפרשה זו חזר בית המשפט הנכבד, על הכלל ולפיו, נסיבות חייו של הנאשם אינן מהוות שיקול מרכזי במקרים אלה.

בתה של המנוחה תיארה את הקושי הנפשי והיומיומי בעקבות פטירתה של המנוחה בטרם עת, הן שלה והן של אחיה.

הם התייצבו לרוב הדיונים שהתקיימו בתיק ואף הביעו את התנגדותם להסדר הטיעון.

הפנתה לפסיקה תומכת לעניין מתחם הענישה - 5 פסקי דין, כאשר שניים מתוך גזרי הדין נדונו בפני מותב זה.

הפסיקה הוגשה וסומנה כאמור ת/3.

כך למשל הפנתה ל:

גמ"ר (תעבורה מחוז תל אביב - בת-ים) 10873-03-19 **מדינת ישראל נ' שיר אייזיק.**

בתיק זה נדונה נהגת, אשר פגעה בהולך רגל, עת חצה את מעבר החצייה באור ירוק, כאשר אף בכיוונה דלק האור הירוק ומשלא נתנה דעתה לתנאי הדרך ולא הבחינה בהולך הרגל, פגעה בו בעוצמה והמנוח מת מפצעיו.

בית המשפט קבע כי רשלנותה של הנאשמת בתיק זה הינה גבוהה וחמורה ויחד עם זאת נתן משקל לתסקיר שירות המבחן ולנסיבותיה האישיות של הנאשמת בהיותה סטודנטית למשפטים, צעירה כבת 26.

בית המשפט השית על הנאשמת, בין יתר רכיבי הענישה, מאסר בפועל למשך 11 חודשים, פסילת רישיון הנהיגה למשך 10 שנים ו-20,000 ₪ פיצויים למשפחת המנוח.

ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על הסף.

רע"פ 2205/20 סולנג גנון נ' מדינת ישראל

הנאשמת גרמה לתאונת דרכים, בה נחבל אדם חבלה של ממש ובמסגרתה נהרג קטין ונגרמו חבלות ל-5 הולכי רגל נוספים (מרביתם קטינים) שחצו במעבר חציה.

בגז"ד, הוטלו על הנאשמת, בין היתר, 13 חודשי מאסר בפועל, פסילת רישיון הנהיגה למשך 10 שנים ופיצוי לעיזבון המנוח בסך 10,000 ₪.

ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

גמ"ר (תעבורה מחוז תל אביב בת ים) 6408-02-20 מדינת ישראל נ' אליהו סוויסה

בתיק זה, הנאשם גרם לתאונת דרכים שבמסגרתה נהרג הולך רגל משהנאשם לא הבחין בו עת חצה את הכביש.

בגזר הדין, הוטל על הנאשם, בין היתר, 14 חודשי מאסר בפועל, פסילת רישיון הנהיגה, למשך 10 שנים ופיצוי לעיזבון המנוח בסך 20,000 ₪.

גמ"ר (תעבורה תל אביב-יפו) 165-08-18 מדינת ישראל נ' גדי בר ציון

מדובר בנאשם אשר הגיח במהירות ופגע ברכב שעצר לפניו על מנת לאפשר להולכת רגל להשלים את חציית הכביש במעבר החציה, כתוצאה מכך, סטה הרכב המעורב לפנים ופגע בהולכת הרגל שכתוצאה מהפגיעה הוטחה, על השמשה ומתה מפציעה.

בגזר הדין, הוטל על הנאשם בין היתר, 16 חודשי מאסר בפועל, פסילת רישיון הנהיגה למשך 12 שנים, קנס בסך 20,000 ₪ ופיצוי לעיזבון המנוח בסך 30,000 ₪.

גמ"ר (תעבורה ת"א) 5083-02-12 מדינת ישראל נ' שמעון סונגו

הנאשם הועמד לדין בגין תאונת דרכים קטלנית, אשר בה מצאה את מותה, במעבר חציה בכביש, הולכת רגל ילדה בת חמש.

בגזר הדין, לאחר שמיעת הוכחות, הוטלו על הנאשם בין היתר 17 חודשי מאסר בפועל, פסילת רישיון הנהיגה למשך 14 שנים ופיצוי למשפחת המנוחה בסך 20,000 ₪.

עמוד 10

נוכח הפסיקה שהוגשה, עתרה ב"כ המאשימה לכך, שבית המשפט יקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, מבקשת ב"כ המאשימה להדגיש, כי ראוי לחזור לקביעה הרווחת ולפיה, רוב הנאשמים בעבירות של גרימת מוות ברשלנות, במהותם הינם אנשים נורמטיביים, ואף על פי כן, בשל הנזק שנגרם העונש הראוי כולל רכיב של מאסר.

כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם הוסמך לנהיגה בארץ בשנת 2008, עיון בגיליון ההרשעות התעבורתי מלמד כי החל משנת 2011 צבר לחובתו 13 הרשעות קודמות, הכוללות בין היתר, עבירות של נהיגה במהירות מופרזת וכן אי ציות לאור אדום ו/או תמרור.

האירוע מושא כתב האישום אינו מעידה חד פעמית.

לשאלת בית המשפט, מדוע הגיעו הצדדים להסדר אשר הינו נמוך מן המתחם לו עותרת המאשימה, השיבה ב"כ המאשימה, כי האפשרות ליעל את ההליך נלקחה בחשבון וכן הראיות, וכי היא מקבלת את הערות בית המשפט.

באשר להמלצת שירות המבחן - המאשימה מתנגדת להמלצת שירות המבחן ומבקשת לאמץ ההסדר ברף הגבוה שלו, כך שהנאשם ירצה 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

שירות המבחן התרשם, כי דפוסי הנהיגה של הנאשם משקפים לקיחת סיכונים.

בנוסף לכך וביתר שאת יש לראות בחומרה יתירה את העובדה כי ממועד האירוע מושא כתב האישום, ועד היום הספיק הנאשם לעבור 2 עבירות נוספות בגין נהיגה בחוסר זהירות וחציית קו הפרדה רצוף, במהלך השנים 2021, 2022.

באשר לשיקולים לקולא - ציינה ב"כ המאשימה בהגנותה, את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה אשר חסכה זמן שיפוטי יקר.

המאשימה אינה מתעלמת מנסיבותיו האישיות והרפואיות של הנאשם, כפי שהן עולות מהתסקיר, ואולם, לצד זאת, מבקשת להדגיש את הנקודות העולות מן התסקיר המצביעות על כך שהנאשם טרם הגיע למסקנות המתבקשות וטרם למד את הלקח מן האירוע המצער.

הנאשם משליך את הסיבות לאירוע התאונתי על נסיבות חיצוניות, מבלי להתייחס באופן מלא לרשלנותו.

לטענת הנאשם, התאונה התרחשה בשעה שהיה מסנוור מן השמש, כאשר מצופה מאדם שחש מסנוור, לנהוג בזהירות הנדרשת, להאט ואף לעצור עצירה מוחלטת בעת הצורך.

הנאשם לא עבר כל טיפול ייעודי לעברייני תעבורה והכחיש את הצורך בו.

העונש המתאים לנאשם לו עותרת המאשימה:

לאור מכלול הנסיבות, עותרת המאשימה לכך שבית המשפט הנכבד ישית על הנאשם את העונשים כדלקמן:

מאסר בפועל בן 12 חודשים, מאסר על תנאי ופסילה על תנאי לפרקי זמן משמעותיים וכן פיצוי למשפחת המנוחה בסך 20,000 ₪.

באשר לרכיב הפסילה בפועל של רישיון הנהיגה, ב"כ המאשימה הפנתה למתחמים אשר נקבעו בפסיקה, אותה הגישה ולפיה, המתחם נע בין 10-14 שנות פסילה בפועל.

באשר לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, ציינה ב"כ המאשימה, כי עמדתה באשר לענישה בדמות מאסר בפועל של ממש מאחורי סורג ובריח עומדת בעינה.

טיעוני ההגנה לעונש:

מפנה לעמ' 13-16 לפרוטוקול.

ראיות לעונש מטעם ההגנה:

מטעם ההגנה, העידו הנאשם ואביו.

הנאשם:

הביע צער עמוק על מות המנוחה והינו מתחרט מאוד.

לדבריו, ניסה ליצור קשר ולהתקרב למשפחתה ואולם נאמר לו שהדבר הינו אסור.

רצה לעלות לקברה של המנוחה בבית העלמין, אך לא ידע היכן מקום קבורתה.

ככל שבית המשפט ימצא אותו מתאים לעבודות שירות, וזה מה שהוא מבקש מבית המשפט, הוא מוכן לבצען.

הוא מודע לכך שאין בבקשתו כדי לחייב את בית המשפט.

לדבריו, סובל מכאבי בטן כי פתחו לו את הבטן בגלל הסמים שנתנו לו ובכך גרמו לו לנזק.

הוא אינו יכול להרים דברים אבל הוא יכול לעשות דברים אחרים. הוא יכול לעבוד.

אביו של הנאשם:

מסר כי הינו מודאג מכך שבנו יהיה בבית סוהר מאחר והוא צורך סמים בשל נסיבות רפואיות.

טיעוני ההגנה:

הסניגור המלומד עתר לאימוץ ההסדר ברף הנמוך שלו, ולכך שבית המשפט יימנע מהשתת רכיב של מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח ויאפשר לנאשם לרצות את עונש המאסר במסגרת ההסדר בדרך של עבודות שירות.

תיקון 113 לחוק העונשין קובע את עיקרון ההלימה כעקרון מנחה, ולצד הכללים שהוצגו ע"י ב"כ המאשימה כפי שנקבעו **בפרשת אלמוג**, הרי שהמאשימה לא מתייחסת בצורה פרטנית, לנסיבות תיק זה, ובראש ובראשונה לרף הרשלנות.

בתיקים מן הסוג הזה, כפי שצינה ב"כ המאשימה, מדובר באנשים נורמטיביים, ועדיין יש לקבוע תחילה את רף הרשלנות ומשם להתקדם לקביעת העונש.

לטענת הסניגור המלומד, עובר לתיקון כתב האישום וההסדר שנקבע בעטיו, עת בוחנים וקובעים את רף הרשלנות, יש להתייחס גם לקשיים ראייתיים אינהרנטיים העולים מהתיק.

כך למשל, בעניין זה טוען ב"כ הנאשם, כי עד היום, כיווני החציה אינם ידועים, כמו כן, סעיף הרשלנות בכתב האישום מנוסח כך, שאין תיאור של רשלנות נוספת, לצורך העניין מרחק של שדה ראיה, איחור בזמן תגובה, אם הנאשם שוחח בטלפון או נסע במהירות.

כל הנתונים הנ"ל החסרים, מצביעים על כך, שאין אנו יודעים מאיזה כיוון חצתה הנאשמת את מעבר החצייה.

הסניגור המלומד, מדגים למשל, כי לצורך העניין, הולך רגל החוצה את הכביש 6 מטרים, זמן שהייה הוא ארוך, והרי שבמקרה זה רף הרשלנות גבוה, כי יש יותר זמן להגיב וככל והחציה קצרה יותר, למשל מימין לשמאל, יכול ויקבע כי התאונה הייתה בלתי נמנעת.

לטענת ההגנה, כתב האישום אינו כולל נתונים אשר מהם ניתן להסיק כי רף הרשלנות גבוה.

מפנה לכתב האישום המתוקן ולכך שכתב האישום תוקן בנקודה המהותית והיא רף הרשלנות.

בתיק זה מדובר ברף הרשלנות נמוך - בינוני, כפי שעולה מתיקון כתב האישום וזאת בשל החוסר הקיים בתיק.

אין בכתב האישום תיאור, כמה זמן שהתה הולכת הרגל על הכביש, לא מתוארת נסיעה פראית לפני התאונה ואין תיאור מפורט של הרשלנות ומשכך, יש לזקוף זאת לטובת הנאשם.

באשר למתחם הענישה, לו טענה המאשימה, בקשהסניגור המלומד, להתייחס לפסיקה שהוגשה ע"י המאשימה, ולאבחן אותה מהמקרה שלפנינו.

כך למשל טען כי,

בפרשת סונגו הנ"ל, נדון נאשם שראה את הולך הרגל, התעלם והמשיך בנסיעה, משכך, המקרה אינו דומה למקרה שבפנינו.

בפרשת בר ציון, נדון נאשם אשר לא הבחין כלל ברכב שעוצר לפני מעבר חצייה, הדף אותו והרג את הולכת הרגל, בתיק נוהלו הוכחות. רף הרשלנות הוא עצום ושונה לגמרי מהתיק שלפנינו.

בפרשת סולנג גנון, מדובר בחמישה הולכי רגל במעבר חצייה.

בפרשת שיר אייזיק, מדובר על נסיבות אחרות ורשלנות גבוהה מאוד של פגיעה בהולך רגל שחצה כבדת דרך וזה עולה מהנסיבות עצמן.

כתימוכין לטיעוניו, הגיש הסניגור המלומד, פסיקה מקלה יותר, אשר לטענתו, בנסיבות דומות, בית המשפט הסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות.

הפסיקה (7 פסקי דין) הוגשה כאמור לעיל וסומנה נ/1.

כך למשל,

תיק גמ"ר (תעבורה תל אביב) 8-20—2321 מדינת ישראל נ' מרזוק:

עמוד 14

בתיק זה הנאשם הועמד לדין בגין גרימת מוות בתאונה קטלנית, אשר בה מצא את מותו הולך רגל אשר חצה את הכביש במעבר החצייה, בחסות האור האדום, אשר דלק ברמזור להולכי רגל, ואילו בכיוון נסיעת הנאשם דלק האור הירוק ברמזור.

הנאשם הודה במיוחס לו.

על הנאשם הוטלו, בין יתר, רכיבי הענישה, 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילת רישיון הנהיגה למשך 4.5 שנים ופיצוי לעזבון המנוח בסך ₪ 15,000.

באשר לפרשת **מרזוק הנ"ל**, טען הסניגור המלומד, כי הצדדים הגיעו להסדר, ויש התייחסות לרף הרשלנות, הולך הרגל אכן במקרה זה חצה באור אדום, אך מדובר בתאונה במעבר חצייה, בזמן שהייה ארוך מאוד על הכביש.

תיק גמ"ר (תעבורה ב"ש) 5135-09-15 מדינת ישראל נ' ספיאן הזייל:

הנאשם הועמד לדין בגין גרימת תאונת דרכים קטלנית, אשר במסגרתה איבד שליטה על רכבו וכתוצאה מכך, נוסע בלתי חגור שהסיע את הנאשם מצא את מותו, ונוסע נוסף נחבל חבלות של ממש.

בית המשפט קבל את ההסדר שהוסכם בין הצדדים וגזר על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות ופסילת רישיון נהיגה למשך 6 שנים, בנסיבות של תאונה, בשל אובדן שליטה ברכב לא תקין.

תיק גמ"ר (תעבורה אשדוד) 304-07-17 מדינת ישראל נ' מקליאקוב:

הנאשם הועמד לדין בדין גרימת תאונת דרכים קטלנית, בה מצאה את מותה הולכת רגל אשר חצתה את הכביש בסמוך למעבר חצייה, בתיק זה, כיווני החצייה לא תוארו בכתב האישום.

בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות, פסילת רישיון נהיגה למשך 6 שנים ו- ₪ 25,000 פיצוי למשפחת המנוחה.

עוד הפנה לתיק גמ"ר (תעבורה ב"ש) מדינת ישראל נ' אוחיון:

בית המשפט הסתפק ב-9 חודשי אסר בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נילווים, תוך התחשבות בהמלצות תסקיר שירות המבחן, נוכח גילו הצעיר של הנאשם בן 24 ומגבלות גופניות, כאשר גם שם, מדובר היה בהולך רגל אשר חצה את הכביש במעבר חצייה.

עוד הפנה הסניגור המלומד, כתמיכה לטיעוניו לפסקי דין נוספים, בהם נגזרו עונשי מאסר בעבודות שירות לצד רכיבי

ענישה נלווים. כך למשל:

מדינת ישראל נ' דניאל שרון בתיק גמ"ר 3899-06-19 - 9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

מדינת ישראל נ' מזל בכר בתיק גמ"ר 5520-11-19 - 9 חודשי מאסר בעבודות שירות

מדינת ישראל נ' עמית ספקטור גמ"ר 3607-07-13 - 2 חודשי עבודות שירות

מתחם הענישה ההולם בתיק זה לטענת ההגנה הינו כדלקמן:

באשר לרכיב המאסר - בין 6-9 חודשי עבודות שירות.

באשר למתחם הפסילה בפועל - בין 4-8 שנות פסילה בפועל.

העונש המתאים לנאשם בנסיבות תיק זה לטענת ההגנה הינו:

ההגנה עותרת לכך, שבית המשפט יתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

הסניגור המלומד הפנה בטיעוניו לתסקיר שירות המבחן.

לטענתו, הנטייה המתמדת להכניס אנשים לתוך מסגרת אינה נכונה בנסיבות תיק זה.

שירות המבחן התייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, וככלל התסקיר הוא חיובי.

טענתה של ב"כ המאשימה המלומדת, ולפיה, הנאשם משליך את האחריות לתאונה על גורמים חיצוניים, היא מוטעית ויש לקרוא את התסקיר בשלמותו על מנת להבין באיזה הקשר נאמרו הדברים.

לא ניתן לבחון אדם על פי שבלונה, זה לא אירוע קל, קשה להתמודד עם תאונת דרכים.

ובאשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם - הנאשם עלה לארץ בשנת 1969, חזר לצרפת ולמעשה עלה ארצה ב-2007. את רוב חייו הבוגרים חי בצרפת.

הנאשם גרוש וילדיו מתגוררים בצרפת.

הנאשם סעד עד לאחרונה את שני הוריו, אך במהלך ההליך לפני כעשרה ימים, למרבה הצער נפטרה אמו.

הנאשם שוהה בארץ, ללא מסגרת תומכת מבחינה משפחתית, והדברים עולים הן מחוות דעת הממונה על עבודות השירות והן מתסקיר שירות המבחן.

הסניגור המלומד עותר לכך שבית המשפט יאמץ את המלצות תסקיר שירות המבחן.

עוד מבקש להדגיש כי, גם מחוות דעת הממונה על עבודות השירות, עולה כי הנאשם מתאים לבצע עבודות שירות, ככל

זוה העונש שייגזר עליו.

הציג מסמכים רפואיים תומכים בדבר מצבו הרפואי של הנאשם, ועתר לכך כי במכלול הנסיבות יסתפק בית המשפט בריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות.

המסמכים הרפואיים הוגשו וסומנו נ/2 (26 מסמכים).

הסניגור המלומד מסכים עם ב"כ המאשימה, כי בנסיבות רגילות, בתיקים מעין אלה, הנסיבות האישיות צריכות להידחק מפני האינטרס הציבורי.

עם זאת, בנסיבות המיוחדות בתיק זה, כאמור בתסקיר שירות המבחן בעמ' 4, סבור הוא כי יש לראות בנתון זה נסיבה חריגה ובהתחשב בכך וביתר הנתונים, יש לאפשר לנאשם לרצות את עונשו במסגרת עבודות שירות.

עוד עותרת ההגנה לכך כי, ככל ובית המשפט לא ישית על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, מבקש ב"כ הנאשם כי בית המשפט יתחשב באורך המאסר בפועל.

באשר לרכיב הפיצוי, הנאשם מיוצג מטעם הסנגוריה הציבורית, ולאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, יש לתחשב בכך. זאת גם לאור העובדה כי בשנת 2015 עבר הנאשם סוג של אירוע מוחי.

באשר לרכיב הפסילה בפועל המתאים לנאשם - בנסיבות תיק זה, רכיב הפסילה בפועל, צריך לעמוד על 5 שנים.

עוד ציין הסניגור המלומד כי ככל שהוא שם את הדברים על המאזניים, ההגנה מוכנה לכך שרכיב הפסילה יהיה ארוך יותר על חשבון זה, שבית המשפט ישקול ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות.

דין והכרעה:

בתיקון 113 לחוק העונשין נקבע עקרון ההלימה, המנחה את בית המשפט בבואו לגזור את העונש.

(להלן: "תיקון 113").

עקרון זה קובע קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה נסיבותיה, מידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל.

על בית המשפט לקבוע את **מתחם העונש ההולם** למעשה העבירות שביצע הנאשם.

לשם כך, יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט. לתיקון 113.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם, וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא. לתיקון 113.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד. ו 40ה. לתיקון 113.

באשר לשלבים בגזירת העונש ובפרט ביחס לתאונות דרכים מפנה לגזר הדין אשר ניתן על ידי מותב זה בתיק ת"ד 4185-10-17 בענין מדינת ישראל נ' גוטליב מיום 28.10.20 וכן לפסיקה המאוזכרת שם.

בע"פ 6755/09 ארז אלמוג נ' מ"י ציין בית המשפט העליון כי בבוא בית המשפט לגזור דינו של אדם אשר הורשע בעבירות גרימת מוות ברשלנות בתאונת דרכים, ניצבים לפניו שלושה כללים מנחים וכי אמת המידה המרכזית לגזירת הדין היא דרגת הרשלנות:

"נדמה שקיימים שלושה כללים מנחים בסוגיית הענישה הראויה בעבירה של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות. האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך כלל, הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות".

הערך החברתי אשר נפגע ומידת הפגיעה בו:

הערך החברתי בו פגע הנאשם הינו הערך הנעלה של קדושת החיים והשמירה על שלומם וביטחונם של המשתמשים בדרך.

מידת הפגיעה בנסיבות תיק זה, אף היא חמורה נוכח התוצאה הקטלנית בה קיפחה המנוחה את חייה ורשלנות הנאשם אשר היא זו שהביאה לתוצאה הקטלנית, עת חצתה המנוחה את הכביש במעבר חצייה, מקום מבטחו של הולך הרגל.

ניכר כי, הנאשם נהג את רכבו בחוסר זהירות וברשלנות חמורה, אשר מצאה ביטויה בכך שנסע מבלי שנתן את תשומת ליבו לתנאי הדרך, מבלי שהבחין בהולכת הרגל שעה שחצתה את הכביש במעבר החצייה ומבלי שהאט או עצר את רכבו במידה הנדרשת וכמתחייב בחוק.

שכן, האחריות המוגברת חלה ביתר שאת על מי שנוהג ברכב.

עוד יש להדגיש, כי אין מדובר בקפיצה פתאומית לתוך מעבר החצייה והולכת הרגל הייתה במהלך חציית הכביש כשהיא נתמכת בהליכון.

עוד יש ליתן את הדעת גם לפגיעה בקופה הציבורית והנזק הכספי הנגרם כתוצאה מתאונות דרכים, על כל רבדיו, אשר אף היא כשלעצמה מהווה פגיעה בשלום הציבור.

ערך זה נפגע אף הוא פגיעה קשה

ראה לעניין זה האמור בתיק ת"ד 4838-09-19 מדינת ישראל נ' טורקמן ניתן על ידי מותב זה ביום 22/11/22 ודברי כב' השופטת שלו שם, בעפ"ת (באר שבע) 27985-02-20 מדינת ישראל נ' יעקובסון (29.7.20).

מדיניות הענישה הנהוגה:

כאמור המאשימה וההגנה הגישו פסיקה התומכת את טיעוניהם.

מנעד הענישה בעבירות של גרימת מוות ברשלנות, כפי שהוא נלמד מפסיקה ענפה, נע בין עונשי מאסר לתקופות קצרות, אשר ירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית, ועד לעונשי מאסר בפועל מאחור סורג ובריה לתקופות ממושכות לצד ענישה נלווית.

כך למשל, בעפ"ת (חי) 1267-05-16 חיזגילוב נ' מ"י מיום 29.6.16 נקבע מתחם ענישה בין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול ירוצו בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל ופסילה בפועל בין 6-16 שנים.

מפנה גם לדברי בית המשפט בגזר הדין של כב' השו' ויטלסון בבית משפט לתעבורה מחוז תל אביב (בת ים) מיום 21.12.20 בתיק גמ"ר 8037-02-18 בעניין מדינת ישראל נ' ירין (פורסם בנבו) ולפסיקה המאוזכרת שם.

בפרשה זו, גזר בית המשפט על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 9 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות ופסילה בפועל בת 9 שנים, לצד ענישה נלווית, לרבות פיצוי למשפחת המנוח בסך של 20,000 ₪, זאת כאשר דובר ברף העליון של מתחם הרשלנות הבינוני.

אכן, יש מקרים בהם ראוי ונכון לשקול הטלת עונש מאסר, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות גם כאשר מדובר בגרימת מוות ברשלנות.

ואולם וזה העיקר, קביעה זו תלויה בנסיבותיו של כל תיק ותיק, כאשר על בית המשפט להעניק משקל של בכורה לרמת הרשלנות.

יש להוסיף ולציין, כי המאשימה עצמה, לא אחת מגיעה להסדרי טיעון ולפיהם יש ואפשר ועונש המאסר ירוצה בעבודות שירות גם בתיקי גרימת מוות ברשלנות.

מפנה לדברים אשר נאמרו בגמ"ר 13473-11-18 מדינת ישראל נ' פלונית בית משפט השלום לתעבורה חיפה מיום 15.3.21 ולפסיקה המאזכרת שם, וכן לעפ"ת (חיפה) 14096-12-14 וכן בתיק גמ"ר 3950-12-11.

בפרשת פלונית הנ"ל, גזר בית המשפט על הנאשמת, אשר הודתה והורשעה בעבירות של אי מתן זכות קדימה למנוחה וגרימת מוות ברשלנות, **מאסר בפועל בן 9 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות ופסילה בפועל למשך 20 שנה.**

בית המשפט קבע, כי מדובר בנאשמת נורמטיבית, אשר הפעילה שיקול דעת לקוי וקבע מתחם ענישה אשר נע בין 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

לאחרונה אף ניתנו מספר גזרי דין בהם על אף עתירת המאשימה לעונשי מאסר בפועל אף בנסיבות חמורות יותר, השית בית המשפט עונשי מאסר בדרך של עבודות שירות, אף לתקופה קצרה יותר מ- 9 חודשים.

כך למשל מפנה ל:

תיק גמ"ר 2822-04-19 בעניין מ"י נ' משה לוי אשר ניתן בבית משפט לתעבורה בחדרה -

בתיק זה הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בגרימת מוות ברשלנות, בגין אחריות לתאונה שאירעה עת היה רכוב על אופניים חשמליים.

בית המשפט גזר על הנאשם, עונש **מאסר בפועל בן 4 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות ופסילה בפועל למשך 5 שנים**, כמו גם פיצוי למשפחת המנוח לצד ענישה נלווית, זאת בנסיבות בהן המנוח בקש לחצות את הכביש במעבר חצייה.

יצוין כי בתיק זה, נדון נאשם אשר הינו חולה במחלת ריאות קשה ואכן, אין מדובר בנהיגה ברכב.

ואולם, ניתן ללמוד מתיק זה כי עדיין מנעד הענישה הינו רחב דיו.

עוד מפנה לתיק גמ"ר 9323-01-20 מ"י נ' שהד ג'לוד מיום 28.1.21 בבית משפט לתעבורה חדרה (פורסם בנבו).

בתיק זה גזר בית המשפט הנכבד על **נאשמת בת 20**, אשר הורשעה בגרימת מוות ברשלנות תוך חציית צומת, **באור אדום, עונש של מאסר בפועל בן 9 חודשים בעבודות שירות ופסילה בפועל בת 10 שנים לצד ענישה נלווית.**

לתיק הוגש תסקיר חיובי מטעם שירות המבחן.

בית המשפט קבע מתחם ענישה בין 6 חודשי מאסר בפועל עד 24 חודשים ופסילה בפועל בין 6 שנים ועד 16 שנים.

תיק גמ"ר 3899-06-19 מדינת ישראל נ' דניאל שרון -

בתיק זה נדון **נאשם נהג אוטובוס**, אשר הודה והורשע בעבירה של גרימת מוות ברשלנות, עת התקרב למעבר חצייה, כאשר האור ברמזור בכיוון נסיעתו היה ירוק.

המנוח חצה את הכביש מימין לשמאל ביחס לכיוון נסיעת הנאשם ובחסות האור האדום.

המאשימה עתרה לעונש במסגרת הסדר טיעון, בית המשפט קבל את הסדר הטיעון וגזר על הנאשם **9 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית תוך שהוא קובע כי רשלנות הנאשם אינה ברף העליון נוכח רשלנות תורמת של המנוח.**

תיק גמ"ר 7224-04-19 מדינת ישראל נ' רצון גבע אשר ניתן ביום 17.2.21 עי כב' סגן הנשיא, כב' השו' עופר נהרי בבית משפט לתעבורה מחוז תל אביב (בת ים) -

בתיק זה נדון נאשם, אשר הודה והורשע בעבירה של גרימת מוות ברשלנות, עת נהג ברכב משא מסוג מערבל בטון, פנה ימינה ברמזור עם אור ירוק משותף, פגע בהולכת הרגל וגרם למותה עת חצתה במעבר חצייה.

בית המשפט הנכבד קבע, כי מדובר ברשלנות ברף הבינוני עד גבוה וגזר על הנאשם **עונש מאסר בפועל בן 9 חודשים כאשר 4 חודשים מתוכם ירוצו מאחורי סורג ובריה ו- 5 חודשים בעבודות שירות, זאת לצד ענישה נלווית.**

יודגש כי בתיק זה המאשימה עצמה עתרה למתחם ענישה אשר נע בין 9 חודשים ועד 24 חודשי מאסר בפועל ופסילה בפועל בין 8-15 שנים.

על החלטת בית משפט קמא הוגש ערעור הן על ידי המדינה והן על ידי הנאשם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב בעפ"ת 55781-03021 בפסק דינו מיום 1.6.21 קבל את ערעור המדינה וקבע כי עונש המאסר בן 9 חודשים, ירוצה כולו מאחורי סורג ובריה וקיצר את עונש הפסילה מ- 12 שנים ל- 10 שנים.

מפנה גם לת"פ 1996-05-20 (ב"ש) בית משפט מחוזי לגזר הדין אשר ניתן על ידי כב' השו' עדן ביום 11.3.21 -

בתיק זה, נדון נאשם אשר הורשע בגרימת מוות ברשלנות ובעבירות נוספות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח, מהירות גבוהה ואי ציות לאור שברמזור עונש מאסר בפועל של 18 חודשים לצד ענישה נלווית.

בית המשפט הנכבד קבע כי רשלנות הנאשם, הינה ברף הגבוה ואולם, לצד זאת גם למנוח אשם תורם עת לא חצה את הכביש במעבר חציה סמוך.

בנסיבות אלה, נקבע מתחם ענישה הולם בין 15-25 חודשי מאסר בפועל ופסילה בפועל בין 10-15 שנים.

מפנה לגזר הדין בתיק גמ"ר ת"פ 10871-09-15 מדינת ישראל נ' חגית עמר אשר ניתן על ידי כב' השו' מיכל ברנט (בית משפט מחוזי מרכז -לוד) -

בתיק זה נדונה נאשמת, אשר הורשעה בגרימת מוות ברשלנות, עת לא נתנה דעתה למופע אור אדום ברמזור ולכלי רכב שעצרו בנתיבים מימינם ונכנסה לצומת.

בית המשפט הנכבד קבע, כי רשלנות הנאשמת הינה בדרגת חומרה גבוהה, וכי על הנוטל את ההגה לידי, האחריות לעצמו ולסביבתו לתת את מלוא תשומת ליבו לדרך ולהיות נכון להגיב לכל התרחשות שזו תציב לפניו.

בית המשפט הנכבד, קבע מתחם ענישה הולם בין 8 חודשי מאסר בפועל אשר יש ואפשר וירוצו בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל ופסילה בפועל בין 6-12 שנים וגזר על הנאשמת עונש מאסר בן 12 חודשים, פסילה בפועל בת 8 שנים ופיצוי למשפחת הקרבן 30,000 ₪ לצד ענישה נלווית.

מפנה לגזר הדין בתיק גמ"ר 9499-05-17 מ"י נ' ארז שי אשר ניתן על ידי מותב זה ביום 15.5.19 בו נדון נאשם בגרימת מוות ברשלנות עת פגע במנוח במעבר חציה.

בתיק זה הגיעו הצדדים להסדר טיעון, אשר אומץ על ידי בית המשפט ולפיו בין היתר הוטלו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח ופסילה בפועל למשך 4 שנים לצד ענישה נלווית.

הסדר הטיעון היה נעוץ בין היתר בשיקולי ראיות, לאחר שבית המשפט החל בשמיעת ראיות וכן בנסיבות אישיות של הנאשם.

מפנה לגזר הדין בתיק גמ"ר 5037-02-18 של כב' הש' הבכיר אלון אופיר מבית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע מיום 25.4.21 (פורסם בנבו) -

בתיק זה נדונה נאשמת בת 45 , אם יחידנית לשתי בנות בגירות, אשר הורשעה בגרימת מוות ברשלנות, וזאת לאחר ניהול הוכחות, אשר תוצאותיה שני הרוגים ושלושה פצועים קשה.

רשלנות הנאשמת באה לידי ביטוי בכך, שסטתה עם רכבה שמאלה ועברה לנתיב הנגדי, כאשר היה בכך כדי ליצור סיכון של ממש לכלל משתמשי הדרך וזאת למרות הימצאותם של שני הרכבים המעורבים בנתיב אליו סטתה.

בית המשפט קבע, כי רשלנות הנאשמת הינה ברף הבינוני, על רקע נסיבות זירת התאונה ותנאי הכביש וקבע מתחם ענישה אשר ינוע בין **10-18 חודשי מאסר בפועל ובאשר לרכיב הפסילה בפועל קבע מתחם אשר ינוע בין 8-14 שנות פסילה בפועל.**

על אף תסקיר חיובי, ומצב אישי קשה של הנאשמת לרבות גופני ונפשי, לא מצא בית המשפט הנכבד מקום לחרוג ממתחם הענישה וגזר על הנאשמת **14 חודשי מאסר בפועל ופסילה בפועל בת 14 חודשים לצד ענישה נלווית, לרבות פיצוי בסך 40,000 ₪ למשפחת המנוחים.**

ראה גם תיק גמ"ר 6408-02-20 מדינת ישראל נ' סוויסה , אליו הפנתה ב"כ המאשימה בטיעוניה.

בתיק זה, נדון נאשם בן 39 אב ל - 4 ילדים אשר הודה במיוחס לו ל - **14 חודשי מאסר בפועל ו - 10 שנות פסילה בפועל, לצד ענישה נלווית על אף נסיבותיו האישיות ומצבו הנפשי בעקבות התאונה.**

כמו כן, מפנה לפרשת שיר אייזיק, אליה הפנתה ב"כ המאשימה המלומדת בטיעוניה.

על גזר הדין הוגש הן ערעור לבית המשפט המחוזי והן בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון אשר נדחו. **ראה :** עפ"ת **1076-09-21 בית משפט מחוזי תל אביב ורע"פ 19/22 .**

בית המשפט המחוזי, בפסק דינו מיום 6.12.21, קבע כי גם אם היה מוטל על הנאשמת עונש מאסר בפועל ארוך יותר בן **12 חודשים, לא היה מקום להתערב בעונש.**

ומן הכלל אל הפרט בתיק שלפנינו -

רמת הרשלנות אותה יש ליחס לנאשם בתיק זה הינה רשלנות גבוהה וחמורה:

למקרא כתב האישום בו הודה הנאשם ונסיבות האירוע המצוינות בו, אני קובעת כי ניתן לדרג את רשלנות הנאשם ברף הגבוה.

רשלנותו החמורה של הנאשם, מוצאת את ביטויה במכלול התנהגותו המפורטת בכתב האישום בו הודה במלואו.

מדובר בתאונה אשר ארעה בשעות אחר הצהריים, בתנאי מזג אויר נאה וראות טובה, בעיר תל אביב, כאשר הנאשם נוהג את רכבו בכביש עירוני חד סטרי.

הצומת בכיוון נסיעת הנאשם כולל מעבר חצייה להולכי הרגל.

מעבר החצייה מסומן היטב.

מדובר במעבר חצייה אשר אמור להיות מקום "מבצרו" ומבטחו האופטימלי של הולכי הרגל, "קודש הקודשים" של הולכי הרגל בו התרחיש כי הולכי רגל יחצה אינו בלתי צפוי, בטח ובטח בזירת התאונה בה מדובר.

מפנה בעניין זה לע"פ 290/73 אידלסון נ' מ"י.

לא נעלמו מעיני טענות הסניגור המלומד, כי כתב האישום לוקה בחסרים כלשהם, אשר יש בהם כדי להפחית מרמת הרשלנות המיוחסת לנאשם, ואולם, אין בטענות אלה כדי להפחית מרמת הרשלנות המיוחסת לנאשם, ביחס להתנהגותו הרשלנית בה הודה ואשר היא זו שהביאה לתוצאה הקטלנית.

הנאשם הודה באחריותו לתאונה במעבר חצייה, אין טענה לרשלנות תורמת מצד המנוחה והתוצאה מדברת בעד עצמה.

על נהג הנוהג בכביש להתאים אופן נהיגתו לתנאי הדרך, התוצאה הקטלנית אשר ארעה במעבר החצייה בתיק זה כאשר הולכת הרגל, המנוחה, כבת 90 בקשה לחצות את הכביש כשהיא נתמכת בהליכון, יש בה כדי להוביל למסקנה כי הנאשם לא התאים מהירות נסיעתו בהתאם לתנאי הדרך.

באשר לאחריות המוגברת החלה על נהג ביתר שאת במעבר חצייה מפנה לי:

תיק גמ"ר 3131-05-18 פרקליטות מחוז דרום נ' בטיטו אשר ניתן על ידי כב' השו' הבכירה, רבקה שוורץ ביום 4/3/21.

בתיק זה הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות בעבירות של גרימת מוות ברשלנות, ואי מתן זכות קדימה להולכת רגל

שחצתה במעבר חצייה.

בית המשפט קמא הנכבד, גזר על הנאשם **עונש מאסר בפועל בן 11 חודשים, פסילה בפועל למשך 15 שנים** וסיווג הפסילה בחמש השנים האחרונות, זאת לצד רכיבי ענישה נוספים לרבות פיצוי למשפחת הקורבן בסך 18,000 ₪.

בית משפט הנכבד, קבע מתחם הולם הנע **בין 9-24 חודשי מאסר ופסילה בין 10-18 שנות פסילה לצד ענישה נלווית.**

על הכרעת הדין וגזר הדין הוגש ערעור אשר **נדון בע"פ 27087-04-21 לבית המשפט המחוזי בבאר שבע.**

בית המשפט המחוזי בפסק הדין אשר ניתן ביום 23.6.21 דחה את הערעור.

בית המשפט הנכבד לערעורים קבע כי עונש מאסר בן 11 חודשי מאסר בפועל, יש בו אף הקלה נוכח נסיבות כתב האישום.

מפנה לגזר הדין אשר ניתן לאחרונה על ידי כב' השו' שטרן מיום 7.11.22 בתיק גמ"ר (תעבורה מחוז תל אביב-בת ים) 931-05-21 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' תאמר בשיתי :

בתיק זה הורשע נאשם, נהג אוטובוס ציבורי בגין גרימת תאונת דרכים קטלנית אשר בה מצא את מותו הולך רגל עת חצה את הכביש במעבר חצייה מרומזר, כאשר האור הירוק דולק הן בכיוונו של הולכי הרגל והן בכיוונו של הנאשם.

בית המשפט נתן מעמד בכורה לערך קדושת החיים ומבלי שנעלמו מעיניו נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, היותו אב לארבעה קטינים, מפרנס יחיד אשר פרנסתו נקטעה באחת עקב התאונה.

בית המשפט השית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל ופסילת רישיון נהיגה ל-8 שנים ו-10,000 ₪ פיצויים למשפחת המנוח.

משכך, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה הינו:

באשר לרכיב המאסר בפועל, מחד טענה המאשימה למתחם ענישה אשר יכול וינוע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל.

מנגד, המאשימה עצמה הסכימה להסדר מסגרת ולפיו ההגנה רשאית לעתור לעונש מאסר בן 9 חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ואשר הינו נמוך יותר מהמתחם לו היא טוענת.

יחד עם זאת, אינני מקבלת את טענת ההגנה כי מתחם הענישה בתיק זה יכול להתחיל בעבודות שירות אלא במאסר

בפועל של ממש והפסיקה אליה הפנה אינה מתאימה לנסיבות תיק זה.

בנסיבות אלה, ובמכלול השיקולים כמו גם הכללים אשר נקבעו בפסיקה, נוכח רמת הרשלנות הגבוהה ומידת הפגיעה בערך המוגן אשר אף היא גבוהה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם **בתיק זה יכול וינוע כדלקמן:**

באשר לרכיב המאסר - מתחם אשר יכול וינוע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל.

באשר לרכיב הפסילה בפועל - מתחם אשר יכול וינוע בין 8-12 שנות פסילה.

כל זאת, לצד ענישה נלווית הכוללת ענישה צופה פני עתיד.

השלב השני - בחינת השאלה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם:

על בית המשפט מוטל לבחון בשלב זה, האם יש מקום לחרוג לקולא ממתחם הענישה אותו קבע בשל שיקולי שיקום, או לחומר א בשל שיקולי הרתעה.

סעיף 40ד. (א) לתיקון 113 קובע:

"קבע בית-המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח משולב], התשכ"ט-1969.

חשיבותו של ההיבט השיקומי נודעת והדבר אף קיבל ביטוי מפורש בהוראות החוק **בתיקון 113**.

המלצת תסקיר שירות המבחן:

בתסקירו פירט שירות מבחן את נסיבות קרות התאונה כפי שמסר הנאשם, התייחסות הנאשם לתאונה וכן נסיבותיו האישיות ומצבו הרפואי.

שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית ועל ריצוי העונש מאסר בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית וזאת, בין היתר, לאור מאפייניו של הנאשם לרבות גילו, מצבו הבריאותי המורכב וכיו"ב.

מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 65, גרוש ואב לשני ילדים בגירים המתגוררים בחו"ל.

גר בגפו בתל אביב, סובל מבעיות בריאותיות שונות, אשר בעטיין אינו עובד ונתמך על ידי המוסד לביטוח לאומי בקצבת

נכות.

בין היתר עבר אירוע מוחי ונזקק לטיפול רפואי וכירורגיים, כמו כן סובל מכאבי ראש כרוניים ומטופל בקנאביס רפואי ברישיון.

בעבר התגורר במדינות שונות ובהן צרפת, אלג'יר וקנדה והתפרנס למחייתו מתחום המכירות.

מאז עלה ארצה בשנת 2007 עסק במכירות רכבי יוקרה, אך בשל מצבו הרפואי בשנים האחרונות הפסיק לעבוד.

הנאשם היה מעורב במהלך חייו בשתי תאונות נוספות, האחת לפני מספר שנים כרוכב אופניים ותאונה נוספת לפני כ-30 שנה, כאשר אבי גרושתו נהג ברכב ונפטר כתוצאה מהתאונה ואילו הנאשם נחבל ולאורך תקופה היה מורדם ומונשם.

לנאשם הורים המתגוררים בתל אביב, כבני 86, אמו חולה ואינה מתפקדת ונזקקת לטיפול צמוד.

הנאשם סועד את הוריו ומעניק להם סיוע בכל הנדרש.

הנאשם נעדר עבר פלילי ועושה רושם של אדם שומר חוק ונעדר דפוסים שוליים.

מגיליון ההרשעות תעבורתי עולה כי הוסמך לנהיגה בישראל החל מ-2008 ובעברו 12 הרשעות, מרביתן בגין עבירות מהירות ורכיבה באופניים חשמליות שלא כדין.

בעבר נדרש לקורס נהיגה מונעת, טוען לזכותו כי עבודתו דרשה נסיעות מרובות וכי העבירות כמפורט אינן משקפות את דפוסי נהיגתו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם חש צער וכאב ומביע חרטה עמוקה נוכח התאונה ותוצאותיה הטררגיות.

הנאשם מסר, כי ביום התאונה היה בדרכו לביתו, לאחר שהסיע את אימו לטיפול רפואי.

לדבריו, נהג במהירות מתונה ובשעת השקיעה הסתנוור מקרני השמש ומשכך התקשה להבחין במנוחה.

תיאר כי מיד לאחר התאונה, עצר את רכבו וניגש להגיש עזרה לנפגעת.

אף ניסה לפנות לבתה של המנוחה שהוזעקה למקום, אך היא סירבה לשוחח עימו וכל ניסיונותיו ליצור קשר עם משפחת המנוחה על מנת לתמוך בהם ולעלות לקברה של המנוחה נהדפו על ידם.

הוסיף, כי רצה להשתתף בהלווייתה, אולם המשטרה אסרה עליו.

מאז התאונה, מלוות אותו תחושות קשות של כאב וחרטה נוכח פטירת המנוחה.

ההתעסקות בתאונה ובהליך המשפטי, הרעו את מצבו הבריאותי וכאבי הראש מהם סובל תדיר הוחרפו. אולם אט אט שב לתפקוד מלא ואינו חווה כיום את התאונה באופן טראומתי.

הנאשם מתקשה בעיתוי זה להעמיק בבחינת רשלנותו באופן מלא, ותולה את האחריות לתאונה, בין היתר, בנסיבות חיצוניות לו ומדגיש את תפקודו התקין כנהג.

עם זאת, מביע חרטה עמוקה, לוקח אחריות על תוצאות התאונה ומוכן לשאת בעונש שיושת עליו.

הנאשם הביע את חששו מפני מאסר בכלא, נוכח מצבו הרפואי והזדקקותו לקנאביס רפואי והן בשל התלות של הוריו המבוגרים בתמיכתו.

לסיכום, ממליץ שירות המבחן כי נוכח גילו ומצבו הבריאותי של הנאשם, יתקשה להתמודד עם ריצוי עונש מאסר בכלא. וממליץ כי בית המשפט ישקול בחיוב ענישה בדרך של עבודות שירות לצד עונשים נלווים, זאת אף לאור סיכון נמוך להישנות העבירות.

לחלופין, ממליץ שירות המבחן כי ככל והמלצתם לריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות לא תתקבל, כי בית המשפט יתחשב בתקופת אורך המאסר ככל הניתן.

חשיבות המלצת תסקיר שירות המבחן -

שירות המבחן הינו גוף הפועל מכוח חוק ושיקוליו הינם אובייקטיביים.

תסקירי שירות המבחן הינם כלי חשוב בידי בית המשפט ואין להמעט בערכם כלל ועיקר, ולא אחת מבכרת המאשימה עצמה להישען על המלצותיו.

מפנה בעניין זה לסעיף 37 לחוק העונשין.

שירות המבחן בחן את נסיבות חייו של הנאשם, השקיע זמן לא מבוטל, וכל זאת במטרה ליתן לבית המשפט כלים נוספים, שחשיבותם רבה, עת נדרש בית המשפט לגזור דינו של הנאשם.

הענישה לעולם הינה אינדיבידואלית, ועקרון השיקום והמשקל שיש ליתן לו באים לידי ביטוי בתיקון 113, וזאת לצד עקרון ההלימה והאינטרס הציבורי.

עיינתי בכובד ראש באמור בתסקיר שירות המבחן, ואני רואה בתסקיר שירות המבחן כלי חשוב ממדרגה ראשונה.

תסקיר שירות המבחן מאפשר לבית המשפט לקבל תמונה רחבה ומלאה מגוף אובייקטיבי אודות הנאשם, נסיבות חייו לרבות הנסיבות אשר הביאו אותו לכדי ביצוע העבירה והענישה המתאימה לכל נאשם ונאשם.

בעניין שיקולי שיקום, כמו גם מצב נפשי והשפעתו על הענישה, מפנה לנאמר בגזר הדין אשר ניתן על ידי מותב זה בתיק **4561-03-17 בעניין מדינת ישראל נגד סלמה מיום 19.10.17 ולפסיקה המאזכרת שם.**

יחד עם זאת, במכלול השיקולים ולאור העקרונות שנקבעו בפסיקה, ועל אף התסקיר החיובי וההמלצה השיקומית בו, כמו גם חוות דעתו השנייה של הממונה על עבודות השירות ולפיה הנאשם נמצא מתאימה לעבודות שירות, **לא מצאתי כי יש מקום והצדקה בתיק זה לחרוג לקולא בנסיבות תיק זה ממתחם העונש אותו קבעתי.**

פסיקתו החד משמעית של בית המשפט העליון קובעת, כי רק מקרים נדירים בהם מתקיים שילוב של רשלנות נמוכה מאוד עם מצב נפשי קשה יכול להוביל לריצוי ענישה הכוללת מאסר בדרך של עבודות שירות.

מפנה בעניין זה לרע"פ 8576/11 בעניין מזרחי נ' מדינת ישראל {פורסם בנבו} מיום 5.2.12, בתיק זה נדונה נאשמת בחודש הרביעי להריונה ואם לילדים קטינים, בית המשפט אמנם החליט להפחית את תקופת המאסר, אך עדיין קבע כי זו תרוצה בדרך של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה.

עוד מפנה לע"פ 2365/07 בעניין פרץ נ' מדינת ישראל {פורסם בנבו}, בו נדון נאשם אשר היה קטין בזמן התאונה ואף שלמים היה חייל נורמטיבי, אשר סבל בעקבות התאונה מפוסט טראומה קשה, ואף שלקח אחריות מלאה על מעשיו, בית המשפט העליון דחה את ערעורו והורה על ריצוי מאסר בפועל בן 9 חודשים מאחורי סורג ובריה.

בהערת אגב יוער, כי בתיק שלפנינו, גם שירות המבחן עצמו, לקח בחשבון בהמלצתו החלופית, כי קיימת אפשרות, לענישה בדרך של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה.

יחד עם זאת, נסיבותיו האישיות של הנאשם ויתר השיקולים יילקחו בחשבון בגזירת העונש בתוך המתחם אותו

קבעתי ובאיזונים הנדרשים, בין האינטרסים השונים, מחד האינטרס הציבורי בשמירה על עקרון קדושת החיים וביטחונם של המשתמשים בדרך ומאידך אינטרס הפרט במתן הזדמנות לנאשם לשקם את חייו אשר אף הוא חלק מהאינטרס הציבורי הרחב.

ומכאן אל השלב השלישי - הענישה הראויה לנאשם בענייננו:

בשלב זה, על בית המשפט לבחון נסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות נשוא כתב האישום כמצוות המחוקק וכמפורט בסעיף 40א. לחוק העונשין.

הנאשם כבן 65 גרוש ואב לשני ילדים בגירים המתגוררים בחו"ל.

סובל מנכות רפואית ותפקודית וכן בעיות בריאותיות שונות אשר בעטיין אינו עובד ונתמך על ידי המוסד לביטוח לאומי בקצבת נכות.

סועד את אביו המבוגר והתייתם לאחרונה מאימו.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, לקח אחריות על קרות התאונה וחסך זמן שיפוטי יקר.

התרשמתי כי דבריו של הנאשם, אכן כנים ואמיניים, הנאשם גילה אמפטיה כלפי משפחת המנוחה, הביע צער וחרטה ומסר כי חווה קושי אמיתי נוכח תוצאותיה הקשות של התאונה.

עברו התעבורתי של הנאשם -

נוהג משנת 2008 לחובתו 13 הרשעות תעבורה קודמות.

בעשור האחרון, לחובת הנאשם 7 הרשעות, כאשר שתיים מהן, אשר עניינן, נהיגה בחוסר זהירות וחציית קו הפרדה, נעברו לאחר אירוע התאונה.

זאת ועוד, לחובת הנאשם בעברו, עבירות בטיחותיות נוספות, כגון אי ציות לאור אדום משנת 2016, עברות מהירות, 3 במספר, עבירות טלפון ועוד, אשר אף באילו יש כדי להעיד על נהיגתו הלא זהירה.

ההגנה והנאשם עתרו להתחשבות בית המשפט בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

שמעתי את דברי הנאשם בעצמו ודברי אביו.

נתתי דעתי להשלכות הענישה בתיק זה על הנאשם, ואולם לצד זאת, נתתי דעתי לאינטרס הציבורי, לעיקרון ההלימה המנחה ולתוצאה הקטלנית בתיק זה בה המנוחה קיפחה את חייה עת ביקשה לחצות את הכביש במעבר חצייה.

נתתי דעתי להשלכות הקשות של התאונה על בני משפחת המנוחה.

לעניין זה ולעניין הצורך בהרתעה ראה דברי בית המשפט בעפ"ת (מחוזי ב"ש) 27985-02-20 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר יעקובסון :**

"מאחר שנגע תאונות הדרכים הולך וגובר, ומדי יום אלו גובות קורבנות רבים בגוף ובנפש, נקבע לא אחת בפסיקת בית המשפט העליון, כי על בתי המשפט למלא את חלקם במלחמת החורמה בתופעה זו, בדרך של הטלת ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת, לא רק במקרים של גרימת מוות בתאונות דרכים, אלא גם במקרים בהם נגרמים חבלות ופציעות חמורות, לעתים בלתי הפיכות, הפוגעות באופן קשה באיכות חייהם ובבריאות נפשם של נפגעי התאונות ובני משפחותיהם".

התאונה הייתה יכולה להימנע לולא אותה רשלנות הנאשם.

לא מצאתי כי בנסיבות תיק זה, קיימים שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מהעקרונות המנחים בענישה בגרימת מוות ברשלנות, ולפיהם העונש הראוי הינו מאסר בפועל מאחורי סורג וברח ופסילה בפועל לתקופה הולמת.

שיקול דעתו של בית המשפט בעת קביעת העונש הראוי, לעבירות בהן הורשע הנאשם, מורכב מקשת רחבה של שיקולים, הלוקחת בחשבון הן את תוצאות התאונה ונסיבותיה, הן את האינטרס החברתי שבענישה והן את נסיבותיו של הנאשם ובכלל זה אף את האינטרס הציבורי הקיים גם בשיקומו של הנאשם כאינטרס החברה בכללותה.

האינטרס הציבורי בתיק זה והצורך בהרתעת הרבים גוברים על האינטרס האישי של הנאשם.

שיקומו של הנאשם, אשר הינו חשוב בפני עצמו יכול שייעשה במסגרת שב"ס.

אינני מקלה ראש כלל וכלל עם מצבו הרפואי של הנאשם, ואולם, שירות בתי הסוהר ערוך להתמודד גם עם הנאשם במצבו הרפואי.

נתתי דעתי גם לאמור ב - 2 חוות דעת הממונה על עבודות השירות ולקושי אותו הוא צופה באשר ליכולת

הנאשם לבצע עבודות שירות.

כאמור לעיל, לתיק בית המשפט הוגשו 2 חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות:

בראשונה, הנאשם נמצא כלא מתאים בשל מצבו הרפואי.

בשנייה, אשר התקבלה לתיק בית המשפט ביום 25.10.22, נמצא הנאשם מתאים לבצע עבודות שירות במגבלות שנקבעו על ידי רופאת המערך ובהן: 6.5 שעות עבודה ברצף, ללא עבודת כלי חיתוך, ללא עבודה בגובה, במאמץ פיסי מוגבל.

עם זאת, על רקע מאפייניו, גילו ומצבו הרפואי המורכב, ציין הממונה על עבודות השירות כי ישנו צפי ולפיו הנאשם עלול לגלות קשיים בביצוע עבודות השרות וכי בית המשפט, מתבקש להידרש לנתון זה במכלול שיקוליו.

בעניין זה מפנה לגזר הדין אשר ניתן לאחרונה, **על ידי כב' השו' קריספין בתיק גמ"ר (תעבירה מחוז תל אביב - בת ים) 71-06-20 מדינת ישראל נ' משה טוואסי מיום 14.7.22 :**

בתיק זה הורשע נאשם בגרימת תאונת דרכים קטלנית, בה מצאה את מותה, נוסעת אותה הסיע ונוסעת נוספת נחבלה חבלות של ממש.

בית המשפט, חרף גילו של הנאשם, כבן 73 ומצבו הרפואי המורכב, דמנציה סוכרת ועוד, גזר על הנאשם בין יתר רכיבי הענישה, 11 חודשי מאסר בפועל.

באשר לרכיב הפסילה בפועל - באיזון הכולל ביחס לתקופת המאסר אותה יש בדעתי לגזור על הנאשם מצאתי לנכון להתחשב בנאשם ברכיב הפסילה בפועל, ולמקם את תקופת הפסילה בחלק התחתון של המתחם אותו קבעתי, אשר גם היא כשלעצמה אינה קצרה.

לעניין שיקולי שיקום גם ביחס לרכיב הפסילה בפועל מפנה לאמור בגזר הדין **בפרשת סלמה הנ"ל וכן לפסיקה המאוזכרת שם ולדברי כב' השו' רענן בן יוסף מבית משפט מחוזי תל אבי בעפ"ת 737-09-17 בפרשת עודה.**

באשר לרכיב הפיצוי הכספי למשפחת המנוחה - על אף שיש להניח כי משפחת המנוחה תפוצה **מכוח חוק הפיצויים לנפגעי תאונת דרכים**, מצאתי לנכון להיעתר לעמדת המאשימה וזאת חלף השתת קנס בבחינת "צדק מאחה".

אכן, אין בכל סכום פיצוי עונשי גבוה ככל שיהיה, כדי לכפר על מות המנוחה, אך גם אם יהיה בכך מידת מה של נחמה למשפחת המנוח, דיינו.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 11 חודשים, אשר ירוצו מאחורי סורג ובריח.

הנאשם יאסר כעת, יחד עם זאת, אני מורה בזאת על עיכוב ביצוע עונש המאסר עד ליום 30.1.2023, בכפוף לערבויות הבאות;

- צו עיכוב יציאה מן הארץ עד לתום ריצוי עונש המאסר בפועל,
- הפקדת דרכוניו במזכירות בית המשפט עד ליום 1.12.22
- חתימת הנאשם על ערבות עצמית בסך 25,000 ₪ להבטחת התייצבותו לריצוי עונשו.

דין הצהרת הנאשם לפרוטוקול כדין חתימה במזכירות.

הנאשם יתייצב בבית סוהר מחוז תל אביב - ימ"ר ניצן ביום 30.1.2023 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשהוא מצויד בתעודה מזהה.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס בטלפונים:

מרים חייאב רכזת מיון מוקדם - 074-7831077 (במקום 08-9787377)

מירב אבוחצירה רשמת מאסרים נדחים - 074-7831078 (במקום 08-9787336).

דואר אלקטרוני: MaasarN@ips.gov.il

כמו כן, על הנאשם להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת התייצבותו.

2. אני מטילה בזאת על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור בתקופה זו עבירות של נהיגה בזמן פסילה ו/או גרימת מוות ברשלנות (סעיפים 67 ו- 64 לפקודת התעבורה).

3. אני פוסלת את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 שנים בפועל, שמנינם מיום הפסילה המנהלית והשיפוטית, 6.6.2022.

ככל ורישיון הנהיגה של הנאשם נפסל עד תום ההליכים ורישיונו הופקד אין צורך בהפקדה, ופסילתו תימנה מיום פסילתו והמזכירות תנפיק אישור הפקדה.

4. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות בהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה ויורשע בגינה.

5. פיצוי כספי למשפחת המנוחה בסך 12,000 ₪ .

סכום זה יופקד על ידי הנאשם ויועבר על ידי המזכירות למשפחת המנוחה בהתאם לפרטי

המוטבים אותם תעביר המאשימה למזכירות בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 5.12.22

הפיצוי ישולם ב - 20 תשלומים שווים ורצופים כאשר התשלום הראשון ישולם עד ולא יאוחר

מיום 1.3.2023.

6. בית המשפט מודה לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

המזכירות תעביר עותק מהחלטתי לשירות המבחן ותעדכן הממונה על עבודות השירות בדבר החלטתי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב יפו, בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' כסלו תשפ"ג, 30 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.